

fordre Befolkningen til at bruge de gode Bestemmelser i Stedet for at forskrække den derfra.

Endelig vil jeg sige til det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen), at det er ikke ham, der skylder mig en Undskyldning. Det vilde kun have været mig en Ære, hvis jeg havde faaet Opfordring til at medvirke ved Invalididentlovsforslagets Udarbejdelse. Nej, det er mig, der skylder ham en Undskyldning, naar han har faaet den Opfattelse, at jeg var alt for haard ved ham og følte mig som den stærke. Nu er det ikke saa sjældent, og man har adskillige aktuelle Eksempler paa, at de, som føler sig som Sejrherre, ikke altid optræder særlig blidt, men jeg har ikke paa nogen mulig Maade følt mig som Sejrherre overfor det ærede Medlem, bl. a. af den Grund, at det ærede Medlem jo slet ikke optræder med sit Forslag; for saa vidt er der ikke noget at bekæmpe. Hvis jeg har taget haardt, er det af Forskrækelse ved at se den Gænger, som Tvangsforsikringsforslaget er, optræde igen. — Man reagerer altid, naar noget, som man forlængst troede dødt, optræder paa ny. Det ærede Medlem citerede i øvrigt ikke, hvad jeg sagde, rigtigt. Jeg sagde ikke, at det var urigtigt, at Tvangsforsikringsforslaget tilsigtede at komme bort fra Understøttelsessystemet, jeg sagde, det var urigtigt, at man kom bort fra det gennem dette Forslag. Hvis man virkelig havde kunnet løse det Spørgsmaal, som det ærede Medlem selv anser det for umuligt at løse ad anden Vej, vilde jeg ikke have kritiseret det; men de Takster, man naaede til, og som jeg ikke en Gang mente, man kunde gennemføre ved Tvangsforsikring, var ikke større, end at man var nødt til i vidt Omfang at bevare et Understøttelsessystem ovenpaa.

Til sidst maa jeg blot protestere imod, at Lloyd George skulde have saa megen Indsigt i dansk Forsørgelsesvæsen som under- tegnede.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Flere ærede Medlemmer er fremkommet med Ønsker med Hensyn til Præmieberegningen. Jeg skal ikke optage disse Spørgsmaal til Debat, navnlig paa dette fremrykkede Tidspunkt, men skal henvise alle disse Overvejelser til Behandling i Udvalget.

Til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) vil jeg blot sige, at naar jeg brugte den Udtalelse, at hans Udtryk forekom mig at indeholde en søgt Kritik, var det, fordi jeg fandt, han paa flere Om-

raader fremkom med Udtalelser, som der ikke var nogen rimelig Grund til at fremkomme med. Naar det ærede Medlem f. Eks. sagde nu igen, at han var bange for, at det var Tanken at voldføre Sygekasserne, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at akkurat den samme Bestemmelse var fremme i Fjor i den radikale Regerings Forslag, og det eneste, der er sket med denne Bestemmelse, er, at den har faaet en lempeligere Form, en ved Hensyntagen til Sygekasserne bedre Form, end den havde i den Skikkelse, hvori den tidligere var fremme. Og naar det ærede Medlem som Eksempel ogsaa nævnte Fattiglovens § 63, saa er Forholdet atter her det, at man i Fjor ligeledes benyttede Fattiglovens § 63 som supplerende Bestemmelse, og at det, der er sket med Hensyn til denne Bestemmelse, er, at der i Aar er foreslaaet en mere udtømmende og human Ordning. Endelig udtaler jeg min almindelige Beklagelse af, at det ærede Medlem søgte at stemple denne sociale Paragraf saaledes, som han gjorde. Det er ikke nogen social god Gerning, det ærede Medlem der har udført, thi vi maa alle indrømme, at vi har Brug for disse Bestemmelser som supplerende Bestemmelser i vor sociale Lovgivning.

Det ærede Medlems Udtalelser om Hjælp til Selvhjælp skal jeg ikke fordybe mig videre i. Jeg fastholder, hvad jeg før bemærkede, at jeg tror, at naar man læser det ærede Medlems Udtalelser igennem i Rigsdagstidenden, naar de kommer til at foreligge der, vil det vise sig, at det ikke var almindelige praktiske Betragtninger, det ærede Medlem var inde paa, men det var rent principielt, han under Hensyn til Formuen og Indtægterne hos de Folk, der er optagne i Sygekasserne, ikke fandt det rimeligt at lade dem betale nogen Præmie. Det er det, jeg udtrykker ved, at man er imod selve det Princip paa dette Omraade at yde Selvhjælp. I øvrigt skal jeg blot bemærke, at det ærede Medlem har ganske Ret i, at jeg er Tilhænger af den vederlagsfri Alderdomsunderstøttelse, saaledes som Forholdene er, nemlig under Hensyn til, at vi her i Landet faktisk har levet i en lang Aarrække paa dette Princip; men den Gang der var Forslag fremme til Ordning af denne Sag, var der jo delte Meninger om, hvorledes den skulde ordnes, og blandt de Forslag, der blev stillet, var ikke blot det at sætte faste Takster, som vi nu igen kommer ind paa, men ogsaa at kombinere dem med en Forsikring, og dette Forslag var fremme fra den Side af Venstre, jeg under de daværende Forhold specielt sluttede mig til.